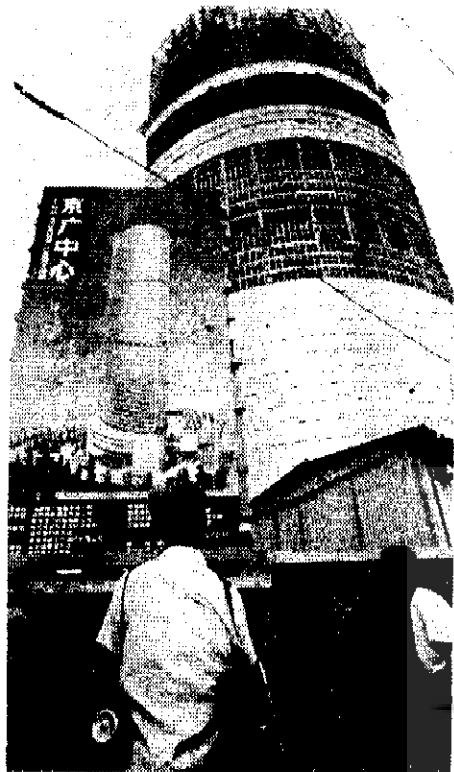

گزینش تکنولوژی

اقتباس از: داود پایدار

و با تجربه صورت گیرد.
گزینش تکنولوژی با توجه به مینه‌تاریخی
کشور، اوضاع داخلی، منابع و بازار داخلی
و بین‌المللی انعام می‌شود. در واقع گزینش
صایع استراتژیک به دنبال آن انتخاب
تکنولوژی‌های مناسب این صنایع، بخش اصلی
برنامه‌های بلند مدت توسعه ملی را تشکیل
می‌دهد.

در این میان نقش دولت در تعیین
معیارهای گزینش و خرید تکنولوژی می‌بایست
متوجه میانه باشد این معیارها با اهداف
بنابراین ممکن است این معیارها با اهداف
بخش خصوصی که بین از هر چیز به منافع
کوتاه‌مدت خود می‌اندیشد مغایرت داشته
باشد. در حال حاضر سه سیاست کلی در زمینه
وارد کردن تکنولوژی به‌اجرا در می‌آید.
کشورهای پیشرفته غرب سیاست دروازه‌های
باز را در پیش گرفته‌اند و محدودیتی برای
خرید و انتقال تکنولوژی قائل نمی‌شوند.
در مقابل تعدادی از کشورهای در حال توسعه
آمریکای جنوبی و مرکزی کنترل شدیدی بر
واردات تکنولوژی اعمال می‌کنند. دسته سوم
کشورهای نظری زاین و فرانسه هستند که
برای تکنولوژی‌های وارداتی فقط در صورت

در جهانی که تکنولوژی روز بروز بیشتر و بیشتر با مقولات مربوط به زندگی اجتماعی
انسان از سیاست گرفته تا هنر پیوند می‌خورد؛ معضل گزینش تکنولوژی به یکی از
اصلی ترین مباحث سیاست‌گذاری در حیات اجتماعی بدل شده است.

شکاف عمیق موجود بین جوامع فوق صنعتی از یکسو و کشورهای توسعه‌نیافته و
درحال توسعه از سوی دیگر، مقاومت سرخختانه بافت‌ها والگوهای مختلف فرهنگ سنتی
این جوامع دربرابر ورود ساختارهای تازه تولید و خدمات و مراتب متفاوت آمادگی
ساختارهای صنعتی و فرهنگی این جوامع در پذیرش امواج نوین انقلاب تکنولوژیک
معاصر، مسئله گزینش تکنولوژی را، به یکی از حساس‌ترین دل مشغله‌های دوایر
سیاست‌گذاری کشورهای درحال توسعه تبدیل کرده است.

بهاراستی چگونه می‌توان بر ضعف مهلهک فقدان نیروی کارآمد کافی برای جذب
تکنولوژی‌های پیشرفته فائق آمد؟ چگونه می‌توان از عواقب و مضرات واردات بی‌رویه
تکنولوژی‌های غیرمنطبق با ساختار اجتماعی جوامع درحال توسعه احتراز کرد؟ یا آگاهی
کامل نسبت به استفاده درست از این تکنولوژیها قابل حصول است؟ آیا با توجه به لزوم
جذب این تکنولوژیها به منظور گسترش بازارهای صادراتی، می‌توان از عوارض و ناشیات
فرهنگی و اجتماعی حاصل از ورود آنها غافل بود؟ و بالاخره در انتخاب تکنولوژی
اهداف اولیه و ثانویه ما چه می‌تواند باشد؟

دهه هفتاد، بی‌شک برای ما ایرانیان دهه توسعه و بازیابی جایگاه و نقش تازه
بین‌المللی خواهد بود، از همین‌روست که لزوم پرداخت به مقوله گزینش تکنولوژی، برای
ما از برجستگی ویژه‌ای برخوردار است. امید است انتشار مقالاتی از این قبیل راه‌گشای
حل این معضل ملی باشد.

واقعاً چه باید کرد؟ مسئله روز بروز
بغیرچیز می‌شود. فاصله‌ی "داراها" و "ندارها"
بیوسته افزایش می‌باید. برای جلوگیری از
عمیق‌تر شدن دره‌حایل بین "شمال" و "جنوب"
چه باید کرد؟

این بحث نه تنها در سطح دانشگاهی
کشورهای مختلف، بلکه در سازمانهای
بین‌المللی نظری سازمان ملل متحده و سازمان
همکاری‌های اقتصادی اروپا نیز جریان دارد.
امروزه این نظری‌پذیرفته‌های است که جاره
کار در توسعه تکنولوژی صنعتی کشورهای
درحال رشد نهفته است. توسعه تکنولوژی
از دو طریق ممکن است: اول توسعه از طریق
گسترش ابتکار، نوآوری و ایجاد تکنولوژی
از ابتدا، و دوم خرید و انتقال تکنولوژی
خارجی. ایالات متحده آمریکا و اغلب
کشورهای اروپا در مقوله نخست و زاین در
مقوله دوم فرار دارند. بطور قطعی وارد کردن
سریع یک تکنولوژی خاص همراه با حدب
موثر آن به صرفه ترازنی‌لاش برای ایجاد تکنولوژی
اصل و خودساخته داخلی از طریق تحقیق
و توسعه مستقل است. این موضوع در مورد
همه کشورها، بخصوص کشورهای درحال رشد
صادق است.

بطور قطع انتقال تکنولوژی مسایل سیاری
در بی دارد. در ابتدای امر مسئله گزینش
تکنولوژی مطرح است. اگر گزینش آگاهانه
تکنولوژی صورت نگردد خرید تکنولوژی
بیشوده خواهد بود. گزینش تکنولوژی تنها
هنگامی به درستی انجام می‌شود که ۱- امر
تحقیق و توسعه در کشور خریدار، فعل باشد و
۲- این گزینش توسط افراد متخصص، آگاه

محدودیت‌های مختلف ازورود رقیبا به صحنه جلوگیری کند. او حتی امکان می‌کوشد به خریدار اجازه اصلاح و بهسازی و حتی تحقیق و توسعه تکنولوژی وارداتی را ندهد. او از بهبود کیفیت و اجرای کار ناحد امکان طفره می‌رود و به مداخله‌های مستقیم و غیرمستقیم در مدیریت کار می‌پردازد، در مجموع فروشنه سعی در هرجه بستر "بسته‌بندی کردن" تکنولوژی و صدور آن دارد تا امکان هرگونه اصلاح و بهسازی را از خریدار سلب کند. ایالات متحده آمریکا، انگلستان، آلمان و فرانسه با اجرای قوانین مختلف همواره سعی در محدود کردن صدور تکنولوژی را داشته‌اند.

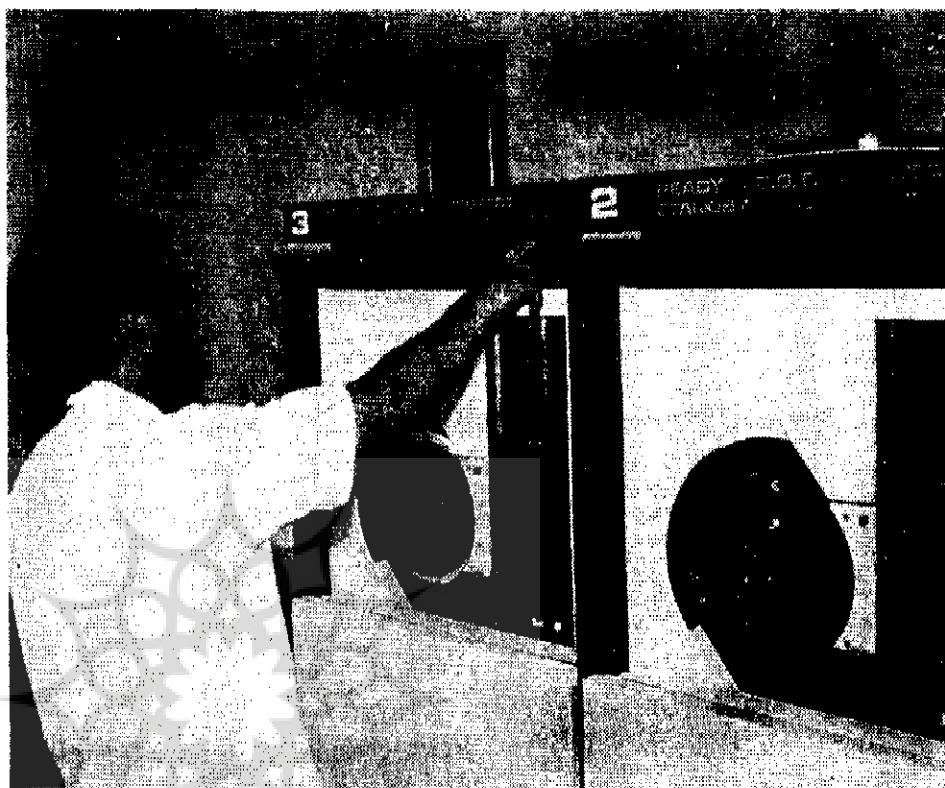
به این ترتیب تصمیمات نادرست و عجولانه خریدار می‌تواند مشکلات جدی ایجاد کند. او باید بداند که خرید تکنولوژی "لزوماً" به دلخواهش نیست بلکه تا اندازه زیادی به خواست فروشندۀ سنتگی دارد. خریداران عمدۀ تکنولوژی همواره در پی یافتن راههایی برای غلبه بر این مشکلات هستند. یکی از اقدامات معمول در سالیان اخیر، همکاری منطقه‌ای کشورها رای مقاله با سیاست‌های فروشنده‌گان تکنولوژی و به‌حذاصل رساندن صررها ناشی از این کشورها بوده است. به عنوان مثال تعدادی از کشورها آمریکای جنوبی و مرکزی با تبادل اطلاعات، درک روشنی از ا نوع تکنولوژی یک رشتۀ خاص و قیمت‌های مختلف آنها پیدا کرده‌اند. این همکاری بر قدرت "چانهزنی" آنها افزوده است. طبق قوانینی که در این کشورها به‌اجرا گذشته می‌شود خرید تکنولوژی در صورتی که برای توسعه اقتصادی و استقلال تکنولوژیکی مفید نباشد، منسوخ است. در اسپانیا نیز "قانون تشویق تکنولوژی" تصریح می‌کند که تکنولوژی وارداتی باید معتبر و مطابق با نیازها باشد. و در قرارداد آن هیچ محدودیتی برای خریدار درجهت مصرف تکنولوژی منظور نشده باشد. در این کشور وارد کردن تکنولوژی "کلید گردان" منسوخ است. شاید بتوان رشد سریع اقتصاد اسپانیا در خلال دهه گذشته را حاصل این اقدام‌ها دانست.

بنابراین استقال تکنولوژی را تهاهنگامی می‌توان به طور موثر انجام داد که تکنولوژی وارداتی، پس از گزینش صحیح، با انجام عملیات تحقیق و توسعه بنیادی، جذب، اصلاح و یومی شده و مولد تکنولوژی‌های جدید شود. بدون جذب متخصصین و بدون تشویق، پژوهش و تحقیق، خرید تکنولوژی چیزی جز اتفاق وقت، انرژی و سرمایه نخواهد بود.

متحده خریداری کرده‌اما از طریق فرآورده‌های حاصل از تکنولوژی‌های اصلاح شده بعدی به عایدات سرشاری دست یافته است.

شکلهای مختلف خرید تکنولوژی چیست؟

عدم مقایسه با منافع ملی محدودیتی ایجاد نمی‌کند. علاقه‌مندان مسایل رشد و توسعه همواره از ژاپن به عنوان نمونه‌ای استثنایی یاد می‌کند. از مهمترین عوامل رشد سریع ژاپن در مقایسه با دیگر کشورها، گزینش درست

به صورت "کلید گردان" است. این به معنی وارد کردن تمامی کارخانه و نصب و راه اندازی کامل آن توسط فروشندۀ و تحويل "کلید کارخانه" به خریدار است. از انواع دیگر می‌توان از خرید اجزاء یک تکنولوژی بصورت محزا و سرهم بندی آن، خرید اطلاعات فنی مربوط به یک تکنولوژی و خرید خدمات فنی و مانند آن نام برد.

اما کشورهای پیشرفته و شرکت‌های چندملیتی به راحتی به فروش تکنولوژی تن در نمی‌دهند. آنان در انتقال تکنولوژی اهداف خاصی را دنبال می‌کنند. طبق روال متدال در بازارهای بین‌المللی تکنولوژی، فروشندۀ خواهان حد اکثر سود با ارائه حداقل تکنولوژی است. فروشندۀ می‌کوشد با فروش تکنولوژی از دور خارج شده و با افزودن ابزار و وسائل زائد و حتی ارائه اطلاعات غلط به اهداف خود برسد. او سعی می‌کند با طرح شرایط مختلف کنترل خود را بر تکنولوژی به فروش رفته برقرار سازد و با تمهدات مختلف به محدود کردن صدور فرآورده‌های حاصل از تکنولوژی از طرف خریدار می‌پردازد. همچنین فروشندۀ سعی می‌کند تا حق امتیاز و انصار تکنولوژی را برای خود نگاه دارد و با اعمال

صنایع استراتژیک و تعریک روی آنها و خرید تکنولوژی‌های مربوط به این صنایع بوده است. اما در بین کشورهای در حال توسعه نمونه‌های اسفباری می‌توان یافت که در پی درک غلط از وضعیت خود برنامه‌های توسعه اقتصادی بلندپروازانه‌شان را با صنایع نادرست و تکنولوژی ناکافی شروع کرده‌اند و به هیچ‌کدام از اهداف خود ترسیم‌هایند.

نکته دوم لزوج جذب و اصلاح تکنولوژی با توجه به شرایط بومی هر کشور است. انتقال تکنولوژی صرفاً به معنای جایگاهی ماشین‌آلات از کشوری به کشور دیگر نیست. تکنولوژی مستقل شده تها همگامی چاره‌ساز است که با نیازها همخوانی داشته باشد و خریدار تواند در صورت لزوم به اصلاح آن بپردازد و در نهایت بتواند استفاده ایجاد تکنولوژی‌های جدید بزند. رفتار ژاپنی‌ها در این مورد نیز عترت آموز است. ژاپن بین سالهای ۱۹۵۴ تا ۱۹۶۵ سه‌طور متوسط برای هر تکنولوژی وارداتی ۴۲ میلیون بین پرداخته است. در مقابل، هزینه‌های تحقیق و توسعه به منظور تکنولوژی از طرف خریدار می‌پردازد. همچنین سر ۵۲ میلیون بین بوده است! این کشور تکنولوژی نایلون و ترانزیستور را از ایالات